

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka v právní věci

žalobce: J. L.

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**
se sídlem Čechovo nábřeží 1791, 530 86 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2017, č. j. ZKI PA-O-23/93/2017/7,

takto:

- I. Žaloba se v části napadající výrok 1. rozhodnutí žalovaného odmítá.
- II. Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný částečně potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Rychnov nad Kněžnou ze dne 3. 2. 2017. Žalovaný rozhodl tak, že prvostupňové rozhodnutí ve výroku č. 1 zrušil a vrátil k novému projednání, jinak odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí ve výroku č. 2 a poslední větě výroku potvrdil. Žalobce podal žalobu proti napadenému rozhodnutí v celém rozsahu. Předmětem řízení bylo rozhodování o návrhu žalobce na opravu chyby

v katastrálním operátu dle ust. § 36 zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „katastrální zákon“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za rozporné s § 36 odst. 1 katastrálního zákona a s § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., neboť údaje uvedené v katastru jsou chybné a do katastru byly zapsány zřejmým omylem, na základě listin, jejichž obsah je v rozporu s předmětnými údaji, resp. na základě listin, jejichž obsah neodůvodňuje zápis předmětných údajů do katastru.
3. Dle žalobce má být předmětem řízení oprava chybných údajů v katastru o vlastnickém právu České republiky k pozemkům p.č. x, x, x, x a x v katastrálním území x, které se v současnosti nacházejí na listech vlastnictví č. x a x s duplicitním zápisem vlastnictví. Zřejmým omylem je již samotný neoprávněný zápis ve formě duplicitního vlastnictví, neboť žádný právní předpis katastrálnímu úřadu nedovoloval provést duplicitní zápis k předmětným pozemkům. V tomto případě totiž katastrální úřad neobdržel více vykonatelných rozhodnutí nebo jiných listin, z nichž by každá svědčila o vlastnictví jiné osoby k téže nemovitosti.
4. Žalobce se domnívá, že v řízení prokázal, že předmětné údaje byly do katastru zapsány v rozporu s obsahem listin, které byly podkladem pro zápis těchto údajů do katastru a tedy zřejmým omylem.
5. V žalobě žalobce vyložil genezi vlastnického práva u pozemků p.č. x, x, x, x a x v katastrálním území x.
6. Pokud jde o pozemky p.č. x, x a x, údaje o vlastnickém právu České republiky byly do katastru nemovitostí zapsány v roce 1997 na list vlastnictví č. x s duplicitním zápisem vlastnictví, a to na základě hospodářské smlouvy Fin.maj. C 477/61 ze dne 20. 11. 1961 s odůvodněním, že pozemky byly dne 23. 10. 1961 nabídnuty státu J. L., původním vlastníkem. Nadále však procházely dědictvím po J. L. a A. L.. K tomu žalobce uvedl, že smlouva se týkala pouze převodu správy národního majetku a není tak nabývací listinou prokazující právo České republiky k těmto pozemkům a její obsah neodůvodňuje zápis těchto údajů do katastru. Nad to darující J. L. nebyl podle žalobce nikdy vlastníkem, neboť to byla pouze A. L.. J. L. tak nemohl převést vlastnické právo k těmto pozemkům. Údajný podpis A. L., připojený k údajnému podpisu darujícího J. L., je zcela bez významu, neboť z něj nejde určit, co znamená.
7. Žalobce dále doplnil, že v určovacím řízení sp. zn. 7 C 23/99 soud Českou republiku za vlastníka pozemků neurčil a rozhodnutí o dědictví 4 D 716/1990 potvrzující spoluvlastnictví žalobce k pozemkům nadále platí. Proto údaje o podílovém vlastnickém právu žalobce k pozemkům p.č. x, x a x byly z katastru vymazány chybně a zřejmým omylem, na základě soudního rozhodnutí, jehož výrok neodůvodňuje výmaz těchto údajů z katastru.
8. Pokud jde o pozemky p.č. x a x údaje o vlastnickém právu České republiky byly do katastru nemovitostí zapsány v roce 1999 na list vlastnictví č. x s duplicitním zápisem vlastnictví, a to na základě listiny „Rozhodnutí o výkupu podle § 1 odst. 3 zákona č. 46/1948 Sb.“. V tomto rozhodnutí stát sděluje A. L., že vykupuje její pozemky a že o náhradě za vykoupenou půdu bude rozhodnuto samostatně. Rozhodnutí o výkupu neznamena a nedokazuje, že pozemky byly skutečně vykoupeny. Dle žalobce za ně

nebyla vyplacena náhrada, tudíž rozhodnutí není nabývací listinou prokazující vlastnické právo České republiky. Tyto pozemky tak byly vyvlastněny neplatně a bez náhrady.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že nebylo možné využít postupu dle ust. § 36 katastrálního zákona a návrhu žalobce na opravu chyby vyhovět. Bylo prokázáno, že zápis údajů odpovídá obsahu listin založených ve sbírce listin, na základě kterých byly uvedené zápisy do katastru provedeny.
10. Žalovaný napadeným rozhodnutím částečně zrušil výrok I. prvostupňového rozhodnutí, a to pokud jde o evidování spoluvlastnického podílu žalobce k pozemkům **parc. č. x a x**, a to na základě rozhodnutí o dědictví č.j. D 716/1990 ze dne 12. 6. 1990. Uvedená listina prokazuje právo ke spoluvlastnickému podílu žalobce ve výši $\frac{1}{4}$ na uvedených pozemcích. Odvolací správní orgán tak v tomto rozsahu vrátil věc katastrálnímu úřadu a povinoval ho novým rozhodnutím. Toto bylo vydáno dne 13. 7. 2017, avšak žalobce se proti tomuto již neodvolal, tedy nabylo právní moci dne 9. 8. 2017. V tomto rozsahu proto žalovaný navrhl žalobu odmítnout jako nepřípustnou.
11. K pozemkům **parc. č. x a x** žalovaný uvedl, že zápis byl proveden do pozemkové knihy, ještě před vznikem evidence nemovitostí. Tento zápis byl následně převzat pod položkou č. 254/1967 a dále doplněn dle hospodářské smlouvy č. Fin. maj. PŘ 84/67. Správnost tohoto zápisu, případně žalobcem tvrzené nesplnění podmínek pro jeho provedení není oprávněn katastrální úřad ani žalovaný posuzovat s ohledem na platnou právní úpravu opravy chyby v katastrálním operátu v ust. § 36 katastrálního zákona. Žalovaný upozornil, že není možné přistoupit k provedení jakékoliv opravy zápisu učiněného za vedení tzv. historických evidencí nemovitostí, tzn. zápisu původně provedeného před 1. 4. 1964, a to i v případě, že by bylo prokázáno, že zápis byl proveden jednoznačně chybně. Důvodem je panující diskontinuita mezi veřejnými knihami, pozemkovým katastrem a jednotnou evidencí půdy na straně jedné a evidencí nemovitostí (katastrem nemovitostí) na straně druhé. Ustanovení § 36 katastrálního zákona umožňuje provedení opravy chyby pouze v katastrálním operátu, za který je považován operát evidence nemovitostí s ohledem na ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění ke dni vzniku katastru nemovitostí (1. 1. 1993).
12. K předmětu řízení žalovaný uvedl, že předmětem byl přezkum toho, zda žalobcem označené zápisy jsou v souladu s obsahem listin, které má katastrální úřad založen ve sbírce listin, nikoliv z toho hlediska, zda jsou splněny podmínky pro výmaz duplicitního zápisu vlastnického práva.
13. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzením žalobce o tom, že jím rozporované údaje katastru byly zapsány v rozporu s obsahem listin. Žalobce totiž ve své podstatě rozporuje platnost a obsah dotčených listin, opakovaně poukazuje na okolnosti výkupu – uvádí, že pozemky byly vyvlastněny bez náhrady. Tyto skutečnosti však nemohou být předmětem přezkumu v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.
14. Pokud jde o **pozemky parc. č. x, x a x**, zápis vlastnictví České republiky byl proveden na základě smlouvy o převodu správy národního majetku č. Fin. maj. C 477/61 ze dne 23. 10. 1961, dle ust. § 3 vládního nařízení č. 30/1954 Sb., o darech ve prospěch státu, které bylo účinné od 10. 6. 1954 do 30. 6. 1964, dle kterého přešel dar do státního socialistického vlastnictví. Okolnosti, za kterých došlo k podpisu smlouvy, jsou pro

řízení o opravě chyby bez významu. Předmětné pozemky dále procházely též dědickými řízeními, příslušná rozhodnutí o dědictví jsou taktéž založena ve sbírce listin.

15. Žalobce zpochybnil rozhodnutí o povolení vkladu ze dne 22. 9. 2016, kdy katastrální úřad v daném případě rozhodl o částečném povolení a částečném zamítnutí vkladu vlastnického práva. Rozhodnutí bylo vydáno v písemné formě a obsah tohoto rozhodnutí zcela odpovídá zápisu, který byl na jeho základě u pozemků p.č. x, x a x na listu vlastnictví č. x pro katastrální území x proveden. Skutečnost, že žalobce se proti uvedenému rozhodnutí odvolal a žalovaný toto odvolání zamítl jako nepřipustné, nebyla předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu a pro žalobou napadené rozhodnutí byla zcela bez významu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Po prostudování správního spisu dospěl soud k níže uvedeným skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal ke Katastrálnímu úřadu pro Královehradecký kraj, Katastrální pracoviště Rychnov nad Kněžnou, dne 31. 8. 2016 návrh na opravu chyb v katastrálním operátu. Konkrétně se domáhal opravy na listech vlastnictví č. x a x tak, že má být vymazáno vlastnické právo České republiky a právo hospodaření Lesů ČR a Státního pozemkového úřadu k pozemkům p.č. x, x, x, x a x, neboť neexistují nabývací listiny prokazující vlastnické právo České republiky k těmto pozemkům. Argumentační body v tomto návrhu se shodují s body vymezenými v žalobě.
18. Správní soud předesílá, že není povolán k určení vlastnictví či k rozhodnutí jakéhokoli sporu týkajícího se např. neplatnosti nabývacích listin. Pro soudní přezkum ve správním soudnictví je podstatné, zda správní orgán vydal rozhodnutí souladné s listinami, které si pro něj opatřil, tj. zda závěr vyvozený z těchto listin je v souladu s výrokem rozhodnutí a zda byly dodrženy procesní postupy dané zákonem. Soud proto nepovažuje za nutné do odůvodnění tohoto rozhodnutí zanášet veškeré listiny, které jsou obsahem správního spisu, nýbrž se omezí na zjištění samotné existence těch listin, na jejichž základě správní orgán rozhodl.
19. Žalovaný rozhodl tak, že se výrok 1. rozhodnutí orgánu prvního stupně ruší a věc se v tomto rozsahu vrací k novému projednání. Konkrétně šlo o výrok následujícího znění:
- „V údajích katastru nemovitostí budou nadále, po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, v souboru popisných informací evidovány pozemky označené jako pozemkové parcely katastru nemovitostí č. x a č. x zapsané na listu vlastnictví č. x v katastrálním území x s tzv. duplicitním zápisem vlastnického práva ve prospěch České republiky s příslušností hospodařit s majetkem státu pro Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, dle ohlášení příslušnosti hospodařit s majetkem státu č.j. SPÚ 010556/2013/OMV/1 ze dne 02.01.2013, pana Ing. J. L., dle rozhodnutí o dědictví č.j. D 716/1990 ze dne 12.06.1990, pana Ing. I. Ř., , spoluvlastnický*

podíl tří osmin, dle usnesení soudu o dědictví č.j. 34D 1078/2007-89 ze dne 30.08.2016 a ve prospěch paní RNDr. Ř. B. CSc., spoluvlastnický podíl tří osmin, dle usnesení soudu o dědictví č.j. 34D 1078/2007-89 ze dne 30.08.2016.“

20. Vzhledem k tomu, že tento výrok nenabyl právní moci a řízení nebylo skončeno, žaloba je **v této části nepřijatelná, neboť žalobce nevyčerpal všechny opravné prostředky** (odvolání proti novému rozhodnutí ve věci rozsahu zrušeného výroku 1.). Soud proto v této části žalobu **odmítl pro nepřijatelnost** a dále se zabýval výrokem 2. napadeného usnesení, který potvrdil výrok č. 2 usnesení prvostupňového správního orgánu.
21. Potvrzený (a žalobou přípustně napadený výrok) zní:

„V údajích katastru nemovitostí budou nadále, po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, v souboru popisných informací evidovány pozemky označené jako pozemkové parcely katastru nemovitostí č. x, č. x a č. x zapsané na listu vlastnictví č. x v katastrálním území x s tzv. duplicitním zápisem vlastnického práva ve prospěch České republiky s právem hospodařit s majetkem státu pro Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, dle ohlášení vzniku práva hospodařit s majetkem státu č.j. 933/2001 ze dne 09.10.2001, pana Ing. I. Ř., spoluvlastnický podíl tří osmin, dle usnesení soudu o dědictví č.j. 34D 1078/2007-89 ze dne 30.08.2016 a ve prospěch paní RNDr. Ř. B. CSc., , spoluvlastnický podíl tří osmin, dle usnesení soudu o dědictví č.j. 34D 1078/2007-89 ze dne 30.08.2016.

Nesouhlasu pana Ing. J. L. s neprovedením opravy chyby v údajích katastru nemovitostí se nevyhovuje.“

22. K pozemkům č. x, x, x směřovaly dvě námitky žalobce. Tou první se žalobce domáhal **výmazu duplicitního vlastnictví**, resp. výmazu zápisu vlastnictví České republiky z totožných důvodů uvedených jak v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí katastrálního úřadu, tak uvedených v žalobě. Žalobce namítal, že se smlouva týkala pouze převodu správy národního majetku a není tak nabývací listinou prokazující právo České republiky k těmto pozemkům a její obsah neodůvodňuje zápis těchto údajů do katastru. Dále relativizoval podpis A. L. na nabídce převodu vlastnictví. Vzhledem k tomu, že žalobce nerozporoval vlastnictví ostatních zapsaných subjektů, soud se nezabýval přezkumem oprávněnosti zápisu vlastnického práva fyzických osob vzniklého na základě dědických řízení. Druhá námitka směřovala k **chybnému výmazu žalobcova spoluvlastnického podílu** k těmto pozemkům.

Výmaz duplicitního vlastnictví České republiky

23. Součástí správního spisu je listina Nabídka C 477/61 ze dne 23. 10. 1961 podepsaná A. L. aj.L.. Z této listiny vyplývá, že parcely č. x, x, x byly nabídnuty k bezplatnému odevzdání do vlastnictví Československého státu. Další listina je Vyrozumění o přijetí nabídky, adresovaná A. a J. L., týkající se parcel č. x, č. x a č. x, resp. přijetí výše citované nabídky ze dne 23. 10. 1961. Listina Dohoda/Smlouva č. Fin.maj. C 477/61 o převodu správy národního majetku, konkrétně parcel č. x, č. x a č. x obsahuje na straně přejímajícího Státní lesy v Hradci Králové. Následuje též listina: Žádost o provedení zápisu na listu vlastnictví na základě všech uvedených listin.
24. Žalobou napadené rozhodnutí se s námitkami vztahujícími se k pozemkům p.č. x, č. x a č. x vypořádává na str. 6 odůvodnění, přičemž citovaný výrok potvrzuje. Zápis vlastnického práva České republiky byl katastrálním úřadem proveden na základě listiny:

- nabídka bezplatného odevzdání majetku do vlastnictví Československého státu ze dne 23.10.1961 a vyrozumění o přijetí této nabídky ze dne 27.11.1961, č.j. Fin. Maj. C 477/61.
25. Dle § 3 nařízení vlády č. 30/1954 Sb., o darech ve prospěch státu a o pořádání sbírek národními výbory, účinného od 10. 6. 1954 do 30. 6. 1964, přijatý dar přechází do státního socialistického vlastnictví.
26. Dle § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
27. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s námitkami žalobce uvedenými v odvolání řádně vypořádal, když zdůvodnil, že okolnosti, za nichž došlo k nabídce bezplatného odevzdání dotčených pozemků ve prospěch (tehdy) Československého státu, jsou pro aktuální řízení bez významu. Připomněl, že v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, je předmětem posuzování pouze soulad mezi listinami a zápisem, nikoliv zkoumání simulovaného jednání tvrzeného odvolatelem. Soud se s odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje a neshledal žádné nedostatky v postupu žalovaného. Ze správního spisu soud ověřil, že veškeré listiny, na jejichž základě byl zápis vlastnictví České republiky proveden, jsou založeny a správní orgán z nich proto vycházel. Jde o výše citované listiny – Nabídku k bezplatnému odevzdání majetku do vlastnictví státu a její následné přijetí, vše dle zákona platného v době uskutečnění těchto jednání. Listina odevzdávající předmětné parcely do vlastnictví státu je podepsána tehdejší vlastnící A. L.. Žalobce v žalobě neuvedl žádné nové okolnosti, které by měly zpochybnit platnost podpisu A. L.. Lze tedy uzavřít, že katastrální úřad postupoval dle doložených listin a zápis vlastnictví České republiky je tak v souladu se sbírkou listin.
28. Ačkoliv se žalovaný vypořádal s námitkami odvolatele dostatečně, tento je opakovaně uvádí též v žalobě. Proto i soud opětovně zdůrazňuje, že účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem (jak jej v tomto konkrétním případě tvrdí žalobce). Opravou chyby v katastrálním operátu mohou být řešeny situace, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu ve sbírce listin založených podkladů, na jejichž základě se konkrétní údaje staly obsahem katastru. Rozhodnutí o opravě chyby nemůže zasáhnout konečným způsobem do sféry hmotných práv a povinností účastníků řízení, nezpůsobuje vznik, změnu nebo zánik právních vztahů (viz rozhodnutí NSS ze dne 4. 1. 2017, č.j. 9 As 58/2016-42). **Proces opravy chyby v katastrálním operátu nemůže sloužit jako prostředek k řešení sporů ohledně existence právních vztahů k nemovitostem** (NSS 14.4.2016, č.j. 9 As 242/2015-55).
29. Řízením o opravě chyby v katastrálním operátu a pojmem „zřejmý omyl“ se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Jelikož ustanovení o opravě chyby v katastrálním operátu bylo převzato z dřívější právní úpravy v téměř identické podobě (viz též důvodová zpráva k vládnímu návrhu katastrálního zákona ve své zvláštní části k § 36), jsou nadále použitelné též závěry vyslovené ve vztahu k právní úpravě v § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 – 125, publ.

pod č. 986/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 – 32, publ. pod č. 2902/2013 Sb. NSS, nebo ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009 – 75). I v projednávané věci je proto třeba trvat na dříve vysloveném požadavku, aby opravou chyby v katastrálním operátu došlo k nastolení souladu mezi evidovanými údaji v katastru a údaji dle listin založených ve sbírce.

30. Na výše citovaných a ve správním spise obsažených listinách, ze kterých katastrální úřad vycházel, je potvrzeno vlastnictví Československého státu, resp. České republiky. Tuto skutečnost od počátku opakují oba správní orgány a vychází z ní rovněž krajský soud. Postup katastrálního úřadu není projevem formalismu, ale jediným možným vyústěním toho, že k provedení opravy neměl pravomoc. Katastrální úřady mohou (v souladu s maximou vyjádřenou v čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky) vykonávat státní správu pouze v oblasti správy katastru nemovitostí. Rolí katastrálního úřadu je evidence práv k nemovitostem v katastru na základě předložených listin, nikoli rozhodování v případě nejasností o tom, komu svědčí vlastnické právo (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 22/2013 – 26). Součástí správy katastru sice nepochybně je také oprava případných chyb v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona, ale tato pravomoc je katastrálnímu úřadu svěřena pouze v situacích, které lze podřadit pod odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto ustanovení. V projednávané věci tomu tak nebylo.
31. Problematikou se zabývá též komentář ke katastrálnímu zákonu, který jednoznačně uvádí, že: *„[j]ediným způsobem, kterým lze brojit proti vkladu práva provedenému na základě rozhodnutí o povolení vkladu, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, nesprávně či jinak chybně, je podání určovací žaloby k soudu (§ 985, § 986 obč. zák.). ‚Chybný‘ zápis práva lze v katastru nemovitostí napravit pouze novým vkladem práva, jehož podkladem jako vkladová listina bude pravomocný rozsudek soudu o určení práva k nemovitosti. Pouhou opravou chyby v katastrálním operátu v žádném případě nelze dosáhnout téhož. (...) Jediným případem, v kterém lze připustit opravu chyby v katastru nemovitostí zapsaných údajů je situace, že vklad, tj. zápis do katastrálního operátu, je proveden v rozporu s rozhodnutím, kterým byl tento vklad povolen,“* (viz BAREŠOVÁ, E., a kol. *Katastrální zákon. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 472 s., s. 308; též komentář k § 36 katastrálního zákona v BAUDYŠ, P. *Katastrální zákon. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, 421 s., s. 135 – 138).

Chybný výmaz žalobcova spoluvlastnického podílu

32. Dle druhé námitky žalobce byl z katastru nemovitostí neoprávněně/chybně vymazán jeho vlastnický podíl k pozemkům č. x, č. x a č. x. Dle něj soud v řízení sp.zn. 7 C 23/99 neurčil Českou republiku za vlastníka, a proto rozhodnutí o dědictví 4 D 716/1990 nadále platí jako důkaz spoluvlastnického podílu žalobce. Odvolání proti vkladu výmazu jeho spoluvlastnického podílu bylo odmítnuto pro nepřipustnost.
33. Soud pouze pro úplnost připomíná, že dle ust. § 18 odst. 4 katastrálního zákona proti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředek; tímto rozhodnutím se nezakládají, nemění ani neruší žádná práva, vklad má evidenční charakter. Změny evidovaných vztahů lze dosáhnout podáním žaloby podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, která musí být podána ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Nicméně **předmětem přezkumu v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemůže být**

v žádném případě správnost rozhodnutí o povolení vkladu. Správní soud proto v tomto řízení nemohl přezkoumávat samotné rozhodnutí o výmazu práva žalobce, nýbrž pouze to, zda se v evidenci katastru nemovitostí nachází chyba, jejíž opravy by se mohl žalobce domáhat. Ani pokud by soud zjistil chybu spočívající v nesprávném podkladovém rozhodnutí, na jehož základě byly údaje do katastru nemovitostí zapsány, neměnilo by to nic na skutečnosti, že zapsané údaje jsou v souladu s obsahem listin ve správním spise.

34. Soud ve správním spisu z listin ověřil, že Výpis z katastru nemovitostí číslo listu 361 pro pozemky p.č. x, x, x v katastrální území x obsahoval ke dni 3. 9. 2016 duplicitní zápis vlastnictví České republiky a žalobce (1/4) a B. Ř. (3/4). Stejný list vlastnictví ke dni 19. 1. 2017 již zápis podílu žalobce neobsahoval, a to na základě rozhodnutí č.j. V-4755/2016-607 ze dne 22. 9. 2016. Dle správního spisu návrh na vklad výmazu podílu žalobce podal účastník řízení Lesy České republiky na základě rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č.j. 7 C 23/1999-260 ze dne 9. 11. 2006, jež nabyl právní moci dne 12. 12. 2006. Tento rozsudek je rovněž založen ve správním spisu; jde o zamítnutí žaloby o určení vlastnického práva k totožným pozemkům, jako právě projednávaným. Okresní soud **zamítl žalobu**, kterou se žalobce domáhal určení, **že je podílovým (ve výši podílu ¼) spoluvlastníkem pozemků č. x, x, x, x a x v katastrálním území x.**
35. Na základě rozsudku pak katastrální úřad vymazal zápis o vlastnictví žalobce. Samo rozhodnutí o povolení/zamítnutí vkladu č.j. V-4755/2016-607 ze dne 22. 9. 2016 není předmětem přezkumu v tomto správním řízení, proto soud pouze konstatuje, že správní spis toto rozhodnutí obsahuje, včetně doložky právní moci, které rozhodnutí nabylo dne 3. 11. 2016.
36. Již z povahy vlastnického práva plyne, že dva rovnocenní vlastníci jedné věci vedle sebe v témže čase existovat nemohou, nejedná-li se o spoluvlastnictví, avšak posouzení, kdo ze zapsaných vlastníků je vlastníkem skutečným, **náleží výhradně civilnímu soudu** (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/97, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2011, č. j. 8 As 4/2011-334, bod 26). Rozsah pravomoci správního soudu se potom přímo odvíjí od pravomoci katastrálního úřadu jako správního orgánu, a soud tedy žalobci nemůže poskytnout širší ochranu, než posouzení, zda katastrální úřad nepromítl údaje vyplývající z listin do katastru nemovitostí chybně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.6.2008, č. j. 9 As 12/2008-182). Jak je již výše uvedeno, civilní soud svoji pravomoc na základě žaloby aktuálního žalobce již využil a deklaroval, že žalobci **nesvědčí** spoluvlastnický podíl ve výši ¼ k projednávaným pozemkům. Správní soud může dát za pravdu žalobci do té míry, že civilní soud rozsudkem neurčil vlastníkem Českou republiku. Avšak fakt, že vlastníkem může být i jakákoli osoba třetí, jak namítá žalobce, již neovlivňuje to, že žalobce za vlastníka určen nebyl, a proto jeho jméno bylo z katastru nemovitostí vymazáno právě na základě evidenčního principu katastru nemovitostí. V opačném případě by zápis evokoval stav, kdy by byl jako vlastník zapsán někdo, o němž již civilní soud určovací žalobou rozhodl, že vlastníkem není
37. Výše uvedený závěr vyplývá též z článku 6.2.2.12.5, písm. b) Návodu pro správu katastru nemovitostí (dostupného na <https://www.cuzk.cz/Predpisy/Resortni-predpisy-a-opatreni/Navody>), který uvádí, že duplicitní zápis vlastnictví se zruší v řízení „V“ na základě pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v rámci soudního řízení, jehož účastníkem byli všichni duplicitně zapsaní vlastníci, kterým byla **zamítnuta žaloba na určení vlastnictví**, přičemž **výmazem žalobce odpadl důvod k duplicitnímu zápisu.**

38. Vzhledem k tomu, že katastrální úřad postupoval na základě jemu předložených listin, vydal řádné (nyní pravomocné) rozhodnutí, založené ve správním spisu, dle něhož byl následně vymazán spoluvlastnický podíl žalobce, neshledal správní soud ani v tomto případě nic, co by bylo možné vytknout jako chybný zápis evidovaných údajů. Žalobcova argumentace a jeho požadavky se mívají předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu i s pravomocí správního soudu.
39. Soud závěrem shrnuje, že do kompetence katastrálních úřadů nespadá řešení vlastnických sporů. Katastrální úřad plní pouze evidenční funkci. Institut opravy chyby v katastru nemovitostí slouží k opravě chyb vzniklých zřejmým omylem při vedení či obnově katastrálního operátu a nelze jím zásadně řešit spory o existenci, obsah či rozsah vlastnického práva nebo jiného věcného práva k nemovitosti, neboť k jejich posouzení a rozhodnutí nemají zeměměřičské a katastrální orgány pravomoc, a tudíž nejsou o těchto otázkách povoleny autoritativně rozhodovat ani soudy přezkoumávající postupy těchto orgánů dle soudního řádu správního. O vlastnických sporech přísluší rozhodovat soudům v civilním řízení. Nad rámec soudu poznamenává, že právě uvedené lze vztáhnout i k případné žalobcově úvaze týkající se odmítnuté části žaloby. To vše ale musí být žalobci dobře známo, neboť se civilní žalobou již určení vlastnictví k pozemkům domáhal.

V. Závěr a náklady řízení

40. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nepřípustnou k napadení výroku 1. rozhodnutí odmítl a ve zbývající části jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 17. duben 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.